tarē a ante regē saltarē: a circa collū
dñi mei pedes ponerē: rex m̄ daret oia
ferculā ad comedēdū a gremiū suū ad
descendū. Hijs cogitatis extra sta-
bulū saltauit aulā intrauit a coram re-
gē cātare cepit: deinde hinc inde salta-
uit et post ꝗ ad regē accurrit a pedes
ēca collū eius posuit. Seruꝗ videtes
credebāt asinū in furia conuersū accepe-
rūt eū a egregie ꝟberauerūt et sic ad
stabulū reduxerūt. ¶ Expositio.

Rñi rex iste ē dñs nr̄ ihesus xp̄s.
Camculi bñ latrātes sūt p̄dica-
tores q̄ ꝟbū dñi bene p̄nūciāt. Vnde
digni sūt in gremio celesti descē. Asi
nus p̄t dici: q̄ p̄sumit officiū p̄dica-
tōis assumē ꝟbū dei p̄nūciare tñ latrā
tūrā nc grāz ad ꝗ hz a iō timēdū ē ne
tal sit ꝟbat9 ꝗ ē a dño a ꝓpl9 ꝟpulsꝰ
¶ De versucia dyabol. Et quomodo
iudicia dei sunt occulta.

Capitulū. lxxx. cū exposicōe inclusa.

Erat q̄da eremita q̄ in q̄da
spelunca iacebat et diebus et
noctib9 deuote deo seruiebat.
Juxt̄ cellā suā erat q̄dā pastor ouiū q̄
pascebat oues. Accidit vno die q̄ pa-
stor erat somno oppressus. Ipso dormi
ente q̄dā latro venit a oēs oues secū
abstulit. Supueniēs dñs ouiū a pa-
store q̄rit vbi oues erāt. Ille vero in
cepit iurare q̄ oues p̄didꝗ quō nesciꝰ
ignorabat. Dñs ꝗ audiēs furore re-
plet9 ipm occidit. Heremita ꝗ videns
apt in corde suo. O deꝰ ecce hō iste cul-
pam innocēti dedit a ipm occidit. Exq̄
q̄ p̄mittis talia fici: ad mūdū vadā
a sicut ceteri vitā ducā. Hijs cogitatis
hēmitariū dimisit a ad mūdū prexꝭ
ꝗ deꝰ ipm p̄dere nolebat: angelū in
for̄ hōis ad eū misit vt ei se associaret
Quē cū ālgelus in via cuntē inuenisset:
apt ei. Rñe quo vadis? At ille. Ad
istā ciuitatē añ me. Angelus dixit ei
Ego i via ero comes tuus q̄ angelꝰ
dei sū a ad te veni vt simꝰ socij i hac
via. Ambo ābulabāt ꝟsꝰ ālātē. Cū ālt
intrassent: hospitiū a quodā milite
ꝓpter dei amorē petebant. Miles vero
fatl gratāter eos recepit a honorificē
ac splēdide cū hō deuotōe i oibꝫ mistrē-
uit. Miles iste tātū vnicū filiū hēbat
in cunabul iacētē quē multū dilexe-
rat. cēna facta cameā ē aperta a lecti
fatl honorifice ornati p ālgelo a heremita
Media vero nocte surrexꝭ ālgelꝰ
a puerꝫ i cūabul strāgulauit. ꝗ videns
heremita itra se cogitauit. Nūq̄d iste
erat ālgelus dei: honꝰ miles oia nēcē-
ria ꝓpt dei amorē ei dedit. a nō hūit n̄
vnicū filiū inocētē a iste eū occidit. Sz
tñ nō audebat ei q̄cq̄ dicē. Mane ālto
surrexerīt a ad ālātē alia preterūt in
q̄ in domo vnꝰ ciuis satis honorifice
erāt recepti a splendide mistrēti. Ciuis
iste quēdā aureū alphū quē miro mō
dilexit hūit in q̄ vltr̄ modū glabat.
media nocte surrexit ālgelꝰ a furatꝰ ē
alphū illū. Heremita ꝗ videns intra se
cogitabat. Iste malꝰ ālgelꝰ ē vt credo
Iste ciuis nob optime fecit a iste est
furatꝰ alphū suū. tñ nl ei loq̄bat q̄ ti-
muit eū. Mane vero surrexerīt p viā
ābulabāt donec ad quādā aquā pue-
nerīt vltr̄ quā erat pons. pōtē ascēderīt
a q̄dā paup eis obuiabat. Ait ālgelꝰ
Rñe: mōstr̄ nob viā ꝟsus talē ālātē
Paup ꝟtit sea cū digito viā ꝟsus ālā-
tē oñdit. Cū vero ꝟtisset se ālgelꝰ ꝗbito
p scapulas eū accepit a vltr̄ pontē p
iecit a ꝗmersus ē paup. Qz cū hēmi-
ta vidisset apt i corde suo iā scio q̄ iste
dyabolꝰ ē a nō ālgelꝰ dei honꝰ. Quid
mali fecit paup istea tñ eū occidit. Ab
illo tpe cogitabat ab eo recedere. Ve-
rūtamē timēs nl loq̄bat ei. Cū vero
ēca horā vesp̄tinā ad ālātē pueīssent
ad domū ciuisdā diuitis accesserūt a
hospiciū p dei amorē petebāt. Ille vero
simplicit̄ eis negauit. Apt ālgelus dei
Amore dei saltē tectū do9 nob ocedatl
ne tupi á male bestie ꝗ nos deuorent
Ille ait. Ecce dom9 vbi porci mei iacēt
si placz vob cū eis iacē potestl. sinautl
recedatl q̄ aliū locū vob ñ dabo. Apt ei
ālgelꝰ. Si aliud ñ p̄t fieri: cū porcis vēis
iacebim9. Et sic factū est. Mane vero
surrexerūt. Angelus hospitē vocauit

a ait. Rme do tibi aphum istū a des
dit ei aphum quē furatus fuerat ab il-
lo diue. Hēmita hs videns ait intr se.
Jā fū exptus q iste ē dyabolus Bonus
tū q cū oī deuotōne nos recepit furatus
est ei aphū. a dedit isti pessimo q
negauit nob hospitiū. Ait angelo.
Nolo episcū āplius expectare. ad de-
um vos recōmendo. Angelus dixit ei.
Audito me a tūc audito. Primo qn
eras ī hēmitario dns ouiū pastorē
iniuste occidit scias q pastor ille pro
tūc mortē nō meruit hz alias cōmisit
qre mori nō deberet. tūc tpis inuētus
ē sine pctō deus g pmisit eū occidi vt
penā post mortē euaderet ppt pctm
qd alias cōmisit p q nūq pmittētia
faceret. Latro vo q euasit cū ouibus pe-
nā eternā sustinebit a dns ouiū q pas-
torē occidit vitā suā emēdabit p lar-
gas elemosinas a opa misericordie
q ignoranter fecit. Demū filiū illius
mutus de nocte strāgulauit q nobis
bonū hospitiū dedit. Scias q antequ
puer ille natus erat miles optimus ele-
mosinarius erat. a multa opa mie fe-
cit. Sz postqm natus ē puer: factus est pa-
ens aipidus a oia collegit vt puerū
diuitē faciat sic q erat cā pditionis
eius a iō puerū occidi. Et iā sicut prius
miles factus ē bonus xpianus. Deinde a-
phū illius ciuis q nos cū deuotiōe rece-
pit furatus fui. Scias tu q añq aphus
ille erat fabricatus nō erat sobrior eo
ī tota terra. Sz tātū de aipho gaudebat
post fabricationē q oī die tātuz de eo
bibebat q bis aut ter oī die fuit ēbri-
atus a ideo aphū abstuli a factus est
sobrius sicut pus. Deinde pauperem ī
aquā picē. Scias q pauper iste bonus
xpianus fuit. hz si ad dimidiū miliaē
ābulasset alīū ī pctō mortali occidisset
hz iā est saluatus a regnat ī celesti glo-
ria. Deinde aphū illius ciuis dedi illi q
nob hospiciū negauit. Scias q nihil
in terra fit sine causa. Ipse nob dedit
domū porcorū a ideo aphū ei dedi a
post vitā istā in iferno regnabit. Pone
g āmo custodiā oris tuo. vt do nō de-
trahas. Ipse em oia nouit. Heremi-
ta hoc audiēs cecidit ad pedes ageli
a veniam petiit a ad heremitarium
rexit. Et factus est bonus xpianus.

De mirabili dma dispēsacōe a ortu
bti Gregorij pape.

Capitulū octuagesimūpmū.

Marcus regnauit prudēs valde
q tm vnicū filiū a filiā habe-
bat quos multū dilexit. Cum
vo ad senectutē puenisset infirmitas
finis eū appēdit. Qui cū vidisset q
viuere nō posset fecit vocari oēs satra-
pas imperij a ait. Rmi: scire debetis
q hodie spiritū deo debeo reddere. non
habeo tātū picūlū ī aia mea: sicut de
filia mea q eā matrimonio nō tradi-
di. Et ideo tu fili q es heres meus tibi p-
cipio sub mea bndictione vt eā mari-
tari facias tā honorifice sicut decet et
medio tēpore sicut tipsū oī die eā in
honore habeas. His dictis vtit se ad
parietē a spiritū emisit. De cuius mor-
te plāctus magnus factus ē in cīuitate. sa-
tis honorifice eū sepulture tradiderūt.
Post hs vo filius satis prudēs incepit
regnare a sororē suā ī oī honore ha-
bere. qm miro mō dilexit intātū q oī
die licet nobiles secū esset in mēsa in
vna cathedra ex opposito eius sedebat
a adminicē comedebant a in eadē ca-
mera ī lectis separatis iacebāt. Accidit
vna nocte q tēptacō finis eū accepit
q videbat spiritū emittē nisi cū so-
rore sua libidinē suā posset implere de lec-
to surrexit a ad sororē suā rexit quā
dormiētē inuenit a excitauit eā. Illa
sic excitata ait. O dne ad qd visti is-
ta hora? Qui respōdit. Nisi tecū dor-
miā amitto vitā meā. Que ait. Ab-
sit a me tale pctm ppetrare. ad mēoriā
reducito. quo pī nī te onerauit sub
sua bndictiōe añ mortē suā q me hē-
res ī oī hore. Si tale pcū: ppetrares
offensionē dei nō euadēs nec hominū
ofusiōe: At ille Quōcūq; fiat voluta-
tē meā adimplebo. dormiuntq; cū ea.
Hoc fō ad ppū stratū redit. Puella